

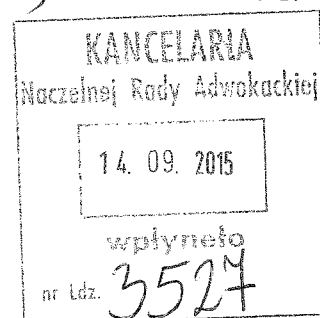

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

6MS-wp-173-243/11

Warszawa, dnia 9 września 2015 r.

Prezes

Naczelnej Rady Adwokackiej

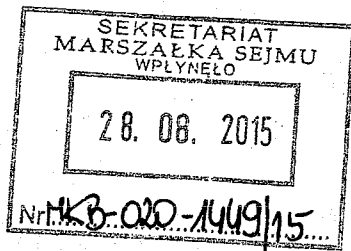
Pan Andrzej Zwara

Szanowny Panie Prezesie,

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję - w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615) poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o działalności leczniczej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Michał Szczerba), z prośbą o wyrażenie opinii.

Z poważaniem

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2015 r.

**Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

szanowna Pani Marszałek!

Na podstawie art. 118 ust.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. i na podstawie art. 32 ust. 2 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej (j.t. M.P. z 2012 r. poz. 32) niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o działalności leczniczej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Michała Szczerbę.

*2 porażkami,
W*

**Platforma
Obywatelska**

| Klub Parlamentarny

Klub Parlamentarny
Platforma Obywatelska
Ul. Wiejska 4/6/8
00 - 902 Warszawa
tel. 22/694 2636
fax 22/694 1051
e-mail: kp-po@kluby.sejm.pl

**Lista Posłów popierających projekt ustawy
o zmianie ustawy o działalności leczniczej**

L.p.	Nazwisko	Imię	Podpis
1.	Achinger	Elżbieta	
2.	Arkit	Tadeusz	
3.	Arłukowicz	Bartosz	
4.	Arndt	Paweł	
5.	Augustyn	Urszula	
6.	Aziewicz	Tadeusz	
7.	Biernacki	Marek	
8.	Biernat	Andrzej	
9.	Blanik	Leszek	
10.	Bobowska	Joanna	
11.	Borowczak	Jerzy	
12.	Brejza	Krzysztof	
13.	Brzezinka	Jacek	
14.	Bublewicz	Beata	
15.	Budka	Borys	
16.	Budnik	Jerzy	
17.	Bukiewicz	Bożenna	
18.	Butryn	Renata	

USTAWA
z dnia.....
o zmianie ustawy o działalności leczniczej

Art. 1. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217, z późn. zm.¹⁾) w art. 37 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do jednostki służby medycyny pracy Służby Więziennej przepisy ustawy stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1184) i ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1415 i 1822 oraz z 2015 r. poz. 529) oraz przepisów wydanych na ich podstawie, z tym że przepisów art. 17 ust. 1 pkt 4, art. 25, art. 30, art. 44-50 oraz przepisów oddziału 2 w rozdziale 3 działu II nie stosuje się.

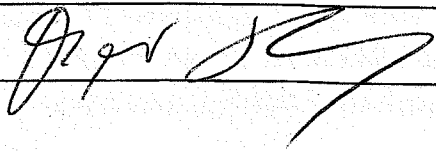
4. Do podmiotów leczniczych utworzonych przez Ministra Sprawiedliwości dla osób pozbawionych wolności przepisy ustawy stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.²⁾) i ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, z tym że przepisów art. 17 ust. 1 pkt 4, art. 25, art. 30, art. 34 i art. 35, art. 44-46, art. 48-50 oraz przepisów oddziału 2 w rozdziale 3 działu II nie stosuje się.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1290 oraz z 2014 r. poz. 24, 423, 619, 1138, 1146, 1491 i 1626.

²⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 90, poz. 557, Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 98, poz. 1071, ;2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, Nr 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504 Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 39, poz. 201, Nr 39 poz. 202, Nr 112, poz. 654, Nr 185, poz. 1092, Nr 217, poz. 1280 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 928 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707 oraz z 2015 r. poz. 21, 396 i 541.

L.p.	Nazwisko	Imię	Podpis
182.	Tomczykiewicz	Tomasz	
183.	Trybuś-Cieślar	Aleksandra	
184.	Tusk	Łukasz	
185.	Tyszkiewicz	Robert	
186.	Van der Coghén	Piotr	
187.	Vincent-Rostowski	Jan	
188.	Wardzała	Robert	
189.	Wielichowska	Monika	
190.	Witczak	Mariusz	
191.	Wojnarowski	Norbert	
192.	Wolak	Ewa	
193.	Woźniak	Małgorzata	
194.	Wójcik	Marek	
195.	Zakrzewska	Jadwiga	
196.	Zaremba	Renata	
197.	Zawadzki	Ryszard	
198.	Zieliński	Maciej	
199.	Ziemniak	Wojciech	
200.	Żmijan	Stanisław	
201.	Żmuda- Trzebiatowska	Ewa	

Uzasadnienie

Proponowana zmiana w ustawie o zmianie ustawy o działalności leczniczej ma charakter systemowy, dostosowujący sytuację prawną podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności utworzonych przez Ministra Sprawiedliwości do sytuacji prawnej innych podmiotów leczniczych o szczególnych regulacjach, i jest zbieżna z uchwaloną przez Sejm zmianą regulacji dotyczących podmiotów leczniczych w formie jednostki wojskowej podległych Ministrowi Obrony Narodowej. Jest ona ukierunkowana na ograniczenie nieracjonalnych wydatków budżetu państwa poprzez zniesienie obowiązku zawarcia przez podmioty lecznicze dla osób pozbawionych wolności umów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej oraz na rzecz pacjentów z tytułu zdarzeń medycznych.

Obowiązująca ustawa o działalności leczniczej nałożyła na podmioty lecznicze szereg obowiązków, określonych w art. 17 i nakładających na nie m.in. obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej (art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. a) oraz na rzecz pacjentów z tytułu zdarzeń medycznych określonych w przepisach o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta - w przypadku podmiotu leczniczego prowadzącego szpital (art. 17. ust. 1 pkt 4 lit. b). Wobec nie dokonania wyłączenia tych obowiązków w odniesieniu do podmiotów leczniczych utworzonych przez Ministra Sprawiedliwości dla osób pozbawionych wolności, muszą one być realizowane również przez więzienną służbę zdrowia. Zrozumiałym i ze wszech miar słusznym ratio legis przedmiotowego obowiązku jest zabezpieczenie roszczeń finansowych osób, na rzecz których zasądzono odszkodowania lub zadośćuczynienia w postępowaniu cywilnym lub w związku z zaistnieniem zdarzeń medycznym w przypadku możliwej niewypłacalności zobowiązanego do wypłaty podmiotu leczniczego. Należy jednak mieć na uwadze, iż podmioty lecznicze dla osób pozbawionych wolności nie noszą cechy niewypłacalności, bowiem zgodnie z zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie nadania statutów podmiotom leczniczym dla osób pozbawionych wolności (Dz. Urz. Min. Spraw. z 2013 r. poz. 83) funkcjonują one w ramach planu finansowego jednostek penitencjarnych (zakładów karnych i aresztów śledczych) będących jednostkami budżetowymi, co sprawia, iż wszelkie ich zobowiązania, w tym również wynikające z ewentualnych zasądzeń, muszą zostać uregulowane w ramach środków budżetowych, co czyni niemożliwym zaistnienie sytuacji niewypłacalności podmiotu leczniczego dla osób pozbawionych wolności. Powyższe czyni ustawowy obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej lub w związku z zaistnieniem zdarzeń medycznych nieracjonalnym wydatkiem budżetu państwa, nie popartym obiektywną potrzebą, a jednocześnie poważnie uszczuplającym budżet więziennictwa o środki, które mogłyby być przeznaczonymi na realizację zadań w sposób rzeczywisty służących ochronie zdrowia osób pozbawionych wolności.

W odniesieniu do jednostek służby medycyny pracy Służby Więziennej należy również wskazać, iż w praktyce ich działalności nie występują jak dotąd przypadki konieczności wypłaty odszkodowania lub zadośćuczynienia w postępowaniu cywilnym lub w związku z zaistnieniem zdarzeń medycznym, do istoty zadań służby medycyny pracy nie należy bowiem udzielanie świadczeń zdrowotnych, stanowiących najczęstsze Źródło ewentualnych roszczeń pacjentów z tytułu błędów lekarskich.

Powyższa propozycja zmiany w ustawie o zmianie ustawy o działalności leczniczej znajduje swoje uzasadnienie również w tym, iż koszty zawarcia umów ubezpieczenia wielokrotnie przewyższają koszty ponoszone przez Skarb Państwa z tytułu zasądzeń z powództw dotyczących działalności podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności. Należy w tym miejscu podać, że koszty umów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności zawartych na rok 2013 wyniosły 2 767 787 PLN. Koszt umów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej zawieranych przez jednostki medycyny pracy SW wyniósł w roku 2013 40 000 PLN. Ponadto wejście w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. przepisu art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 2012 r. o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r., poz. 742) spowoduje konieczność zawarcia przez podmioty lecznicze, w których funkcjonuje szpital, umowy, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit b. Dokonane szacunki kosztów zawarcia umów ubezpieczenia od zdarzeń medycznych opiewają na kwotę ok. 3 400 000 PLN, co łącznie daje sumę ponad 6 000 000 PLN, którą — w przypadku utrzymania aktualnie obowiązujących przepisów — będzie musiało ponieść więziennictwo. Tymczasem całkowite wydatki w zakresie odszkodowań z tytułu niewłaściwego leczenia w 2013 r. wyniosły 86 000 zł., a w 2014 r. 30 000 zł. Dotychczas nie odnotowano przypadków wypłaty roszczeń finansowych z powództwa cywilnego wobec jednostek medycyny pracy SW.

Przytoczone wyżej argumenty, obejmujące w szczególności kwoty wydatków, które ponoszą i będą musiały ponieść jednostki organizacyjne więziennictwa, jednoznacznie więc wskazują na ekonomiczną nieracjonalność obowiązujących uregulowań i tym samym uzasadniają palącą konieczność ich zmiany w celu ograniczenia zbędnych wydatków budżetu państwa.

Projekt ustawy nie spowoduje negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.